

آداب السفر وأحكامه (للجمعية)

มารยาทในการเดินทางและข้อกําหนด
ต่างๆ

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่นบีของเรา มุฮัมมัด
และแต่ประชาชาติของท่าน
และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านทุกคน

ส่วนหลังจากนี้
นี่เป็นบทความสั้นๆ เกี่ยวกับมารยาทในการเดินทาง
และบรรดาข้อกำหนดซึ่งเราได้พยายามอธิบายประเด็นต่างๆ
ที่ผู้เดินทางจำเป็นต้องรู้

เราขอต่ออัลลอฮ์
โปรดทำให้บทความนี้เป็นงานที่บริสุทธิ์เพื่อพระพักตร์อันทรง
เกียรติของพระองค์
และให้เกิดประโยชน์แก่บรรดามุสลิมทุกคนด้วยเถิด
คณะกรรมการวิชาการโดยสถาบันบริการเนื้อหาอิสลาม
ด้วยภาษาต่างๆ

ประการที่หนึ่ง: มารยาทในการเดินทาง

สำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์หรือประกอบ
ศาสนกิจใดๆ เขาควรใส่ใจเรื่องต่อไปนี้:

- 1- ทำการละหมาดอิสติคอเราะฮ์ให้อัลลอฮ์เลือกเวลา
ยานพาหนะ เพื่อนร่วมทาง
และทิศทางการเดินทางหากมีหลายทาง
และขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและมีประสบการณ์
ส่วนการเดินทางเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์นั้น

แท้จริงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทั้งสองนั้นล้วนเป็นความดีทั้งสิ้น ส่วนขั้นตอนการละหมาดอิสติคอเราะฮ์นั้น คือการละหมาด 2 ร็อกอะฮ์ จากนั้นอ่านบทอาอ์อิสติคอเราะฮ์ที่มาจากท่านนบี คือลลลอฮุอะลียะฮิซะสลัม

2-

จำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ต้อง ตั้งเจตนาเพื่อหวังต่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา และหวังการใกล้ชิดพระองค์

ในขณะที่เดียวกันก็ระมัดระวังจากการตั้งเจตนาเพื่อวัตถุทางดุนยา การโอ้อวด การได้รับการขนานนาม การโอ้อวด และต้องการที่จะให้ผู้อื่นพูดถึง

เพราะสิ่งเหล่านั้นจะทำให้ความดีของเขาสูญสลายและไม่ได้รับการตอบรับ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَجِدْتُ قَوْمًا كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

“แท้จริง

ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีวะหฺยูแก่ฉันว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา

ก็ให้เขาประกอบการทำงานที่ดี

และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขาเลย”) (ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ : 110) และในหะดีษกุดซียฺ ที่ว่า:

«أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ».

"ฉันเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในหมู่หุ้นส่วนจากการตั้งภาคี
ผู้ใดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วเขที่ตั้งภาคีกับฉันในสิ่งนั้น
ฉันจะทิ้งเขาและ(ทิ้ง)การตั้งภาคีของเขา"¹

3.

ผู้แสวงบุญฮัจญ์และอุมเราะฮ์จำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจ
ในบทบัญญัติของการทำอุมเราะฮ์และฮัจญ์
รวมถึงข้อปฏิบัติต่างๆ ของการเดินทาง
ก่อนที่จะเขาจะออกเดินทาง
เพื่อที่เขาจะได้ไม่ละทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบ(จำเป็น)
หรือไปกระทำสิ่งที่ต้องห้าม ท่านนบี
คือลลลอฮะจะลี่ยฮะลลัม กล่าวว่:
«مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفْقَهُهُ فِي الدِّينِ».

"ผู้ใดที่อัลลอฮ์ปรารถนาความดีงามแก่เขา
พระองค์จะทรงให้เขาเข้าใจศาสนา"²

4-

ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์จำเป็นต้องเลือกใช้ทรัพย์สิน
ที่ทะเลาล(ที่บริสุทธิ์)สำหรับการทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์ของเขา
เพราะแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงดีงาม
พระองค์จะไม่ทรงรับสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ดีงามเท่านั้น
และเพราะแท้จริงทรัพย์สินที่สะอาด
เป็นสาเหตุที่ทำให้ดุอาอ์ไม่ได้รับการตอบรับ

5- การสำนึกผิด (เตาบะฮ์) จากบาปและความผิดทั้งหมด
และหากเขามีความอยุติธรรมใดๆ ต่อผู้อื่น

¹ รายงานโดย มุสลิม (2985)

² รายงานโดย อัลบุคอรี (2738) และมุสลิม (1627)

เขาจะต้องคืนมันและขอให้พวกเขาอภัยให้
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเกียรติยศ ทรัพย์สิน หรืออื่นๆ

6.

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางให้ทำการบันทึกการสังเวยของเขา
ซึ่งสิทธิที่เป็นของเขาและสิทธิที่เขาต้องรับผิดชอบ ท่านนบี
คือลัลลอฮอะลัยฮิสสลาม กล่าวว่า:

«مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ نَبِيَّتٌ لِثَلَاثِينَ إِلَّا وَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ»

"ไม่สมควรสำหรับมุสลิมคนใดที่มีสิ่งที่เขาต้องทำการสังเวย
แล้วเขาถอนกลับไปสองคืน

เว้นแต่ว่าการสังเวยของเขาได้ถูกบันทึกไว้พร้อมกับเขาแล้ว"

¹ และให้มีพยานรู้เห็นต่อการสังเวยนั้น

และมีการจ่ายหนี้ที่เขาต้องคืน

และทรัพย์สินของผู้อื่นได้ทำการส่งมอบแก่เจ้าของ

หรือขออนุญาตให้สิ่งนั้นคงอยู่กับเขาต่อไป

7.

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางให้พยายามเลือกเพื่อนร่วมทางที่ดี
และควรเลือกผู้ที่มีความรู้ทางศาสนา

เพราะสิ่งนี้เป็นหนึ่งในเหตุผลสำหรับความสำเร็จของพวกเขา

และไม่ตกอยู่ในสิ่งที่ผิดพลาดในการเดินทาง

การประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์ เพราะท่านนบี

คือลัลลอฮอะลัยฮิสสลาม กล่าวว่า:

«الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يَخَالِلُ»؛

¹ รายงานโดย อบูดาวูด (4833)

"บุคคลหนึ่งจะขึ้นอยู่กับศาสนาของเพื่อนที่เขาสนิท ดังนั้น พวกเจ้าแต่ละคนจงมองดูว่าเขาคบใครเป็นเพื่อนสนิท"¹

และอันเนื่องด้วยคำกล่าวของท่านนบี

คือลัลลอฮอะลียะฮิสสลัม ที่กล่าวไว้อีกว่า:

«لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ».

“อย่าคบหาสมาคมกับใครนอกจากผู้ศรัทธา

และอย่าให้กินอาหารของเจ้า เว้นแต่ผู้ศรัทธา”²

8.

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางทำการกล่าวคำอำลากับครอบครัว

ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน และมิตรสหาย ท่านนบี

คือลัลลอฮอะลียะฮิสสลัม กล่าวว่า:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ فَلْيَقُلْ لِمَنْ يَخْلَفُ: أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُ».

"ผู้ใดที่ต้องการจะเดินทาง

ให้เขากล่าวแก่ผู้ที่เขาทิ้งไว้ที่บ้านว่า: لَا أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا

يُضِيعُ وَدَائِعَهُ ความว่า: "ฉันฝากพวกท่านไว้กับอัลลอฮ์

ผู้ซึ่งสิ่งที่ฝากนั้นจะไม่สูญหายไปกับพระองค์"³ และท่านนบี

คือลัลลอฮอะลียะฮิสสลัม

มักจะทำการอำลาเสาะหาบะฮ์ของท่านเมื่อคนหนึ่งเ็นพวกเขา

จะออกเดินทาง โดยท่านจะกล่าวว่า:

«أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ ความว่า:

“ฉันขอฝากศาสนา

ความรับผิดชอบ

¹ รายงานโดย อบูดาวูด (4832) และอัตติรมิซีย (2395)

² รายงานโดย อัฏฏอบรอนีย (823)

³ รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (4524)

และผลสุดท้ายของการทำงานของท่านให้กับอัลลอฮ์¹

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวแก่ผู้ที่จะเดินทางที่มาขอให้ท่านส่งเสียว่า:

«رَوَدَكَ اللَّهُ النَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

"ขออัลลอฮ์ประทานความยำเกรงให้แก่ท่านเป็นเสบียงสำหรับ
ของท่าน และขอพระองค์ทรงอภัยบาปของท่าน
และขอพระองค์ทรงทำให้ความดีงามเป็นเรื่องง่ายสำหรับท่าน
ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด"² และมีชายคนหนึ่งกำลังจะออกเดินทาง
เขามาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
แล้วท่านกล่าวว่า "โอ้ เราะสุลุลลอฮ์
โปรดให้คำชี้แนะแก่ฉันด้วย" ดังนั้นท่านก็กล่าวว่า:

«أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ» فَلَمَّا مَضَى قَالَ: «اللَّهُمَّ ازْوَ لَهُ
الْأَرْضَ، وَهُوَ عَلَيْهِ السَّفَرُ».

"ฉันขอชี้แนะท่านให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์
และให้กล่าวตักบิรทุกครั้งที่ท่านผ่านที่สูงทุกแห่ง"
เมื่อชายคนนั้นเดินผ่านไป ท่านก็กล่าวว่า: "อัลลอฮุมมะ อิซวี
ละฮุลฮัจญ์ วะเฮาวัน อะลัยฮิ อัลชะฟิร" ความว่า: (โอ้ อัลลอฮ์
โปรดย่นระยะทางให้แก่เขา
และทำให้การเดินทางของท่านเกิดความสะดวกขึ้นเถิด)³

¹ รายงานโดย อัตติรมิซีย (3444)

² รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (9724)

³ รายงานโดย มุสลิม (2113)

9. อย่าพกพากระดิ่ง ขลุ่ย และสุนัขในการเดินทาง
เนื่องจากอะติษจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮอะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่า:

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَايِكَةُ رُقَّةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ».

"บรรดามะลาอิกะฮ์จะไม่ร่วมเดินทางกับกลุ่มที่มีสุนัขหรือกระ
ดิ่ง"¹

10.

หากชายคนหนึ่งต้องการเดินทางกับภรรยาคนใดคนหนึ่งของ
เขา ในกรณีที่เขามีภรรยามากกว่าหนึ่งคน
ให้เขาทำการจับฉลาก และภรรยาคนใดที่ฉลากตกอยู่กับเธอ
เธอก็จะเดินทางไปกับเขา ดังอะติษจากท่านหญิงอาอิชะฮ์
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيُّهُنَّ
خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ».

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮอะลัยฮิอะสลัม
เมื่อท่านต้องการจะเดินทาง

ท่านจะทำการจับฉลากระหว่างบรรดาภรรยาของท่าน

ดังนั้นภรรยาคนใดที่ฉลากของเธอออกมา

ท่านก็จะเดินทางไปกับนาง"²

11.

ส่งเสริมสำหรับเขาให้ออกเดินทางในตอนเช้าของวันพฤหัสบดี
หากทำได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ท่านศาสดา

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (2593) และมุสลิม (2770)

² รายงานโดย อัลบุคอรี (2949)

คือลัลลอฮอะลัยฮะสลัม ได้กระทำไว้ ท่านกะอับ บิน มาลิก
เราะฎียัลลอฮูอันฮุ กล่าวว่า:

«لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ
الْخَمِيسِ».

"น้อยมากที่ท่านเราะสุลลลอฮ์ คือลัลลอฮอะลัยฮะสลัม
จะออกเดินทาง แต่ถ้าท่านต้องการออกเดินทาง
ท่านก็จะไม่ออกเว้นแต่ในวันพฤหัสบดี"¹

12. สนับสนุนให้กล่าวดูอาฮ์ด้วยบทดูอาฮ์ออกจากบ้าน
ไม่ว่าจะเดินทางหรือไม่ก็ตาม

โดยกล่าวขณะที่เขาออกเดินทางว่า:

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ
أَوْ أَضِلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أَزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضِلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أَزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ
عَلَيَّ»

คำว่า:

"ด้วยพระนามของอัลลอฮ์

ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์

ไม่มีพลังและไม่มีอำนาจใดๆ

นอกจากด้วยอัลลอฮ์

โอ

อัลลอฮ์!

ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการหลงผิดหรือ

ถูกชักนำให้หลงผิด

หรือจากการก้าวพลาดหรือถูกทำให้ก้าวพลาด

หรือจากการอธรรมหรือถูกอธรรม

หรือจากการกระทำผิดหรือถูกกระทำผิด"²

¹ รายงานโดย อบูดาวูด (5094)

² "วะฮียาอิซซะฟิร" หมายถึง ความยากลำบากของการเดินทาง อัล-อิฟซอซ อัน มะอานี อัล-
ศิยาฮ์ (4/284).

13.

สนับสนุนให้ผู้เดินทางกล่าวอ้อด้วยบทอาวธการเดินทาง
เมื่อเขาขึ้นขี่สัตว์พาหนะ รถยนต์ เครื่องบิน หรือพาหนะอื่นๆ
โดยกล่าวว่า:

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ يَقُولُ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [الزخرف: 14] اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالنَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ...».

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ . اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالنَّقْوَىٰ وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ . اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ

ความว่า: “อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่
อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่

มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวกแก่เรา

และเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้

และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน

อน [ซูเราะฮ์ อชชูรฟ: 14] โอ้อัลลอฮ์

ฉันขอต่อพระองค์ให้การเดินทางครั้งนี้มีความดี ความยำเกรง

และให้มีการงานที่พระองค์ทรงพอพระทัย

โอ้อัลลอฮ์โปรดให้ความสะดวกแก่เราในการเดินทางครั้งนี้

และโปรดม้วนความไกลของมัน (ให้ใกล้ขึ้น)

โอ้อัลลอฮ์พระองค์โปรดทรงเป็นเพื่อนร่วมเดินทาง

และโปรดทรงเป็นผู้ดูแลครอบครั

โอ้อัลลอฮ์ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความต

"หากมีการเดินทางสามคน

ก็จงแต่งตั้งคนหนึ่งในนั้นเป็นหัวหน้าของพวกเขา"¹

16.

เขาต้องมีความจริงจังในการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้จากการเคารพภักดีต่างๆ และหลีกเลี่ยงสิ่งต้องห้าม อีกทั้งพึงประพฤติดนด้วยมารยาทอันดีงาม เช่น ช่วยเหลือผู้ที่ลำบากที่ต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุน มอบความรู้ให้แก่ผู้ที่เฝ้าหาและผู้ที่ต้องการ และเป็นผู้ที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในทรัพย์สินของเขา โดยใช้จ่ายไปในประโยชน์ส่วนตน ประโยชน์ของพี่น้องของเขา และความต้องการของพวกเขา

17.

เขาควรเตรียมค่าใช้จ่ายและสิ่งจำเป็นสำหรับการเดินทางให้เพียงพอ เพราะอาจมีความจำเป็นเกิดขึ้นและสถานการณ์ต่างๆ อาจเปลี่ยนแปลงไปได้

18. เขาควรเป็นคนที่ยิ้มแย้ม มีจิตใจกว้างขวาง และมีความกระตือรือร้นที่จะเอาใจใส่ต่อเพื่อนที่ร่วมเดินทาง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและบรรยากาศแห่งความรักใคร่

19.

เขาจะต้องอดทนต่อความหยาบคายของเพื่อนร่วมเดินทาง และการที่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเขา และปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยมารยาทที่ดีที่สุด เพื่อที่เขาจะได้เป็นที่เคารพและเป็นผู้ที่น่านับถือในจิตวิญญาณของพวกเขา.

¹ รายงานโดย อะหฺมัดในหนังสือมุสนัด (17736)

20.

สนับสนุนสำหรับผู้เดินทางเมื่อพวกเขาได้เข้าที่พักแล้ว
ให้มีการรวมตัวกัน

เพราะเคยมีบางคนในหมู่เศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสลัม เมื่อเขาได้ถึงที่พักแล้ว

พวกเขาจะแยกย้ายกันไปตามเส้นทางและตามหุบเขาต่างๆ

จากนั้นท่านนบี คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสลัม จึงกล่าวว่า:

«إِنَّ تَفَرُّقَكُمْ فِي الشَّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ»

"การที่พวกท่านแยกย้ายกันไปตามหุบเขาและหุบเหวนั้น
แท้จริงแล้วมันมาจากชัยฏอน"¹

ตั้งแต่นั้นมาพวกเขาก็รวมตัวกันจนถึงจุดที่ว่าหากมีใครสักคน
เอาผ้าของตนมาปูก็เพียงพอสำหรับพวกเขา

21.

สนับสนุนเมื่อมีการเข้าที่พักไม่ว่าเขาจะมาจากการเดินทาง
หรือไม่ก็ตาม ก็ให้ทำการขอตออาฮ์

ด้วยบทที่รายงานจากท่านนบี คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสลัม
ที่ว่า:

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»؛

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» ความว่า:

"ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำอันสมบูรณ์แห่งอัลลอฮ์ให้
พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา"²

แท้จริงหากเขาได้กล่าวบทตออาฮ์นี้แล้ว

¹ รายงานโดย มุสลิม (2708)

² รายงานโดย อัลบุคอรี (2994)

ก็จะมีสิ่งใดทำอันตรายเขาได้
จนกว่าเขาจะออกจากที่พักนั้นไป

22. สนับสนุนให้กล่าว "อัลลอฮ์อัคร" เมื่อขึ้นสู่ที่สูง
และกล่าว "ซุบฮานัลลอฮ์" เมื่อลงสู่ที่ต่ำหรือหุบเหว
ดังที่ท่านญาบิร เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:
"เมื่อพวกเราขึ้นสู่ที่สูง (หรือเนินสูง) พวกเราก็จะกล่าวตักบิร
(อัลลอฮ์อัคร)

และเมื่อพวกเราลงมาจากเนินก็จะกล่าวตัสบีหฺ
(ซุบฮานัลลอฮ์)"¹

และพวกเขาจะไม่ใช้เสียงดังเมื่อกล่าวตักบิร เพราะท่านนบี
คือลัลลอฮะลียะฮ์สลัลัม กล่าวว่า:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ».

"โอ้ผู้คนที่ทั้งหลายจงปฏิบัติต่อตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป
(อย่าเร่งรีบในการวิงวอนขอ)

แท้จริงพวกท่านมิได้วิงวอนขอต่อผู้ที่หูหนวกหรือผู้ที่ไม่อยู่
แท้จริงพระองค์ทรงอยู่กับพวกท่าน พระองค์ทรงได้ยิน
และทรงอยู่ใกล้"²

23.

สนับสนุนสำหรับผู้เดินทางให้ออกเดินทางในเวลากลางคืนโ
ดยเฉพาะในช่วงต้นของมัน ดังคำกล่าวของท่านนบี
คือลัลลอฮะลียะฮ์สลัลัม ที่ว่า:

«عَلَيْكُمْ بِالذَّلْجَةِ؛ فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطَوَّى بِاللَّيْلِ».

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (2993)

² รายงานโดย อิบุนดาอุด (2571)

"พวกท่านจงออกเดินทางในเวลากลางคืน เพราะแผ่นดินจะถูกม้วนให้สั้นลงในยามค่ำคืน"¹

24. สนับสนุนให้ขอความช่วยเหลือให้มากๆ ในระหว่างเดินทาง
ตั้งคำถามของท่านในปี คือลัทธิลอสอูอะลียะฮ์ฮะลัลล์ม ที่ว่า:
«ثَلَاثَ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ
الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ».

"บทดอาร์ของบุคคลสามประเภทที่จะได้รับการตอบรับอย่าง
แน่นอนอย่างไม่ต้องสงสัยใดๆ คือ บทดอาร์ของผู้ที่ถูกกดขี่
บทดอาร์ของคนเดินทาง
และบทดอาร์ของบิดามารดาเพื่อลูกของเขา"²

ประการที่สอง:

การชำระร่างกายให้สะอาดเวลาเดินทาง

วาทะสำหรับผู้เดินทางต้องใส่ใจถึงความสะดวกของตนเอง
โดยการอาบน้ำละหมาดเพื่อยกหะดั้เล็ก
และการอาบน้ำนุบเพื่อปราศจากหะดั้ใหญ่

แต่ถ้าเขาไม่มีน้ำ หรือมีน้ำอยู่เพียงเล็กน้อย
เพื่อใช้สำหรับบริโภค กินและดื่ม ดังนั้น
ก็ให้ทำการตะข่มมมแทนได้

ขั้นตอนการทำตะยัมมุ: คือ ให้ตบมือทั้งสองลงบนดิน จากนั้นก็กลับไปหิ้วหน้าและฝ่ามือทั้งสองข้าง

¹ รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมสนัด (10771)

² รายงานโดย อัลบัซซารในหนังสือมนต์ของท่าน (10068).

และความสะอาดของตะยัมมุนั้นเป็นความสะอาดชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้น
 เมื่อมีการเจอน้ำเมื่อใดความสะอาดของตะยัมมุนั้นก็จะถือเป็นโมฆะทันที และจำเป็นต้องใช้น้ำ
 หากมีการทำตะยัมมุนั้นเนื่องจากมีญุนูป
 แล้วพบน้ำหลังจากนั้น
 จำเป็นที่เขาต้องอาบน้ำเนื่องจากญุนูปนั้น
 และหากบุคคลได้ทำการตะยัมมุนั้นหลังจากถ่ายอุจจาระจากนั้น
 ก็พบน้ำขึ้นมา
 ก็จำเป็นที่เขาต้องทำการอาบน้ำละหมาดเพราะเหตุนี้
 และในหะดีษได้กล่าวไว้ว่า:

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَوَضَّعْ لِلَّهِ، وَلْيُمْسِمْهُ بِشَرَّتِهِ».

"ดินที่สะอาด เป็นน้ำละหมาดของมุสลิม
 แม้จะไม่พบน้ำเลยเป็นเวลาสิบปีก็ตาม
 และเมื่อเขาได้พบน้ำแล้ว ก็จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์
 และให้เขาสัมผัสน้ำนั้นกับผิวหนังของเขา"¹

การเช็ดคุฟ (รองเท้าที่ปกปิดข้อเท้า)
 เป็นสิ่งที่บัญญัติไว้ตามอัลกุรอาน ชุบนะฮ์
 และมติของอะฮ์ลุลชุบนะฮ์

การเช็ดคุฟ และสิ่งที่อยู่ในความหมายของมัน
 (เช่นถุงเท้า) มีเงื่อนไขดังนี้:

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (1804) และมุสลิม (1927)

1-

คุฟหรือถุงเท้าที่จะสวมใส่นั้นต้องเป็นที่ได้รับอนุมัติตามหลักศาสนาและสะอาด

2- ต้องสวมใส่หลังจากที่มีน้ำละหมาดแล้ว

3. ทั้งสอง (คุฟหรือถุงเท้า) จะต้องปกปิดส่วนที่วาญิบ (ในการล้างเท้าเวลาอาบน้ำละหมาด)

4. การเช็ดจะต้องเป็นการเช็ดเฉพาะหะดัษเล็กเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เช็ดในภาวะญะนาบะฮ์ หรือในสิ่งที่ทำให้จำเป็นต้องอาบนัยกฮะดัษใหญ่

5.

การเช็ดนั้นต้องอยู่ในกรอบของเวลาที่ศาสนาได้กำหนดไว้ คือ 1 วัน 1 คืน สำหรับผู้ที่พำนักอยู่ (ไม่ได้เดินทาง) และ 3 วัน 3 คืนสำหรับผู้เดินทาง และตามทัศนะที่ถูกต่อนั้น คือให้เริ่มนับหลังจากการเช็ดครั้งแรกที่เกิดจากหะดัษ และจะสิ้นสุดเมื่อครบ 24 ชั่วโมงสำหรับผู้พำนักอยู่ และ 72 ชั่วโมงสำหรับผู้เดินทาง

การเช็ดนั้นจะเป็นโมฆะได้ด้วยเหตุผล 3 ประการต่อไปนี้:

1. เมื่อประสบกับสิ่งที่จำเป็นต้องอาบนัยกฮะดัษใหญ่ เช่น การมีญุนบ ถือว่าการเช็ดคุฟของเขานั้นเป็นโมฆะ และเขาจำเป็นต้องอาบน้ำ

2. หากมีการถอดทั้งสองออกหลังจากเช็ดแล้ว

3. เมื่อครบกำหนดของเวลาที่ศาสนาได้กำหนดไว้ การเช็ดนั้นก็จะเป็โมฆะ

ประการที่สาม: ข้อกำหนดต่างๆ สำหรับการย่อละหมาดในการเดินทาง

การละหมาดย่อขณะเดินทางดีกว่าการละหมาดเต็ม
แต่ถ้าหากผู้เดินทางทำการละหมาดที่มีสี่รอกะอะฮ์
ด้วยการละหมาดครบสี่รอกะอะฮ์
การละหมาดของเขาก็ถูกต้อง

แต่เป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ดีกว่า

ผู้เดินทางสามารถทำการย่อละหมาดได้
เมื่อได้ออกจากทุกหลังคาบ้านทุกหลังในหมู่บ้านหรือเมืองของ
เขาแล้ว นี่คือทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่

และถ้าเขาเดินทางหลังจากเวลาละหมาดเริ่มเข้าแล้ว
เขาก็มีสิทธิที่จะทำการละหมาดย่อได้
เพราะเขาได้เดินทางก่อนที่เวลาละหมาดนั้นจะหมดไป

ส่วนการละหมาดรวมระหว่างซุฮร์และอัศร์

ระหว่างมัฆริบและอิชาเข้าด้วยกันนั้น

ถือเป็นสุนนะฮ์สำหรับผู้เดินทาง

หากพวกเขาต้องการเช่นนั้น

และหากการเดินทางนั้นทำให้เกิดความเหนื่อยหำและใช้เวล
นาน เขาสามารถทำสิ่งที่สะดวกที่สุดสำหรับเขา

ไม่ว่าจะเป็นรวมละหมาดด้วยการรวมตักอิม

(เอาเวลาอัศร์มาละหมาดในเวลาซุฮร์

และละหมาดอิชาฮ์ในเวลาของมัฆริบ)

หรือตะอ์คีร์

(เอาเวลาซุฮร์มาละหมาดในเวลาอัศร์

และละหมาดมัฆริบในเวลาอิชาฮ์)

แต่หากผู้เดินทางไม่ต้องการที่จะละหมาดรวม
ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องรวม เช่น
ผู้ที่หยุดพักที่ไหนสักแห่งและจะยังไม่ออกจากที่นั้น
นอกจากหลังถึงเวลาละหมาดถัดไป ดังนั้นในกรณีนี้
การไม่รวมจะดีกว่าสำหรับเขา
เพราะเขาไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องละหมาดรวม
และเหตุนี้ ท่านนบี คือลัลลอฮฺอะลัยฮิซซาลาม
จึงไม่ทำการละหมาดรวมเมื่อครั้งที่ท่านอยู่ที่มินาในช่วงประภ
อบพิธีฮัจญ์อ้อลา เพราะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องละหมาดรวม
สำหรับการละหมาดสุนนะฮ์นั้น
ผู้เดินทางสามารถทำได้เหมือนผู้ที่ไม่เดินทาง
ดังนั้นเขาสามารถละหมาดดุฮา ละหมาดกลางคืน
ละหมาดวิตร และละหมาดสุนนะฮ์อื่นๆ
ยกเว้นละหมาดสุนนะฮ์ก่อนและหลังเวลาฟรฎู ชุฮรี มัฆริบ
และอิชาฮ์ เพราะสุนนะฮ์ที่ดีที่สุดคือไม่ควรละหมาดสุนนะฮ์นั้น
ผู้เดินทางสามารถทำการละหมาดสุนนะฮ์บนพาหนะได้
เช่น บนเครื่องบิน บนรถ บนเรือ และบนพาหนะอื่นๆ ได้
ในขณะที่เดินทาง แต่หากเป็นการละหมาดฟรฎู
ผู้เดินทางจำเป็นต้องลงจากพาหนะนั้น
นอกจากในกรณีที่ไม่สามารถลงได้
การละหมาดของผู้เดินทางโดยตามหลังอิหม่ามประจำ
การละหมาดของเขาถือว่าถูกต้อง
และผู้เดินทางจะต้องทำการละหมาดให้ครบตามจำนวนร็อกอ
ะฮ์เหมือนกับการละหมาดของอิหม่ามประจำ
ไม่ว่าเขาจะทันทุกร็อกอะฮ์ หรือทันเพียงหนึ่งร็อกอะฮ์

หรือต่ำกว่านั้นก็ตาม

แม้ว่าเขาจะทันกับอิหม่ามในขณะที่อิหม่ามอยู่ในตำแหน่งตะ
ชะฮุดสุดท้ายก่อนให้سلامก็ตาม

เขาจะต้องละหมาดให้ครบจำนวนร็อกอะฮ์อย่างสมบูรณ์
และนี่คือหัตถ์สนะที่ถูกต้องจากสองหัตถ์สนะของนักวิชาการ

ประการที่สี่:

มารยาทในการเดินทางกลับจากการประกอบพิธีฮัจญ์ อุมเราะฮ์หรือกลับจากการเดินทาง

เมื่อถึงเวลาเดินทางกลับ

ควรกลับบ้านทันทีและไม่ควรชักช้าในการเดินทางกลับวัน
แต่จะมีความจำเป็น เพราะคำกล่าวของท่านนบี

คืออลลลอฮ์จะลบล้างบาปให้ท่าน: **ที่ว่า:**

«السَّعَرُ قُطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَى نَهْمَتَهُ
فَلْيُعِجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ».

"การเดินทางเป็นส่วนหนึ่งของการลงโทษ

เพราะเจ้าไม่สามารถกิน

ดื่ม

และนอนหลับได้อย่างสะดวกสบาย

ดังนั้น

เมื่อคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าได้เต็มเต็มในความต้องการของ
เขาแล้ว เขาควรกลับไปหาครอบครัวของเขาในทันที"¹.

เมื่อเขาต้องการกลับที่พักบ้านของเขา

เขาควรอ่านบทดุอาฮ์เพื่อการเดินทางขณะจะขึ้นพาหนะของเขา
โดยกล่าวคำว่า:

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (1797) และมุสลิม (1342)

«آيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ».

«آيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»

ความว่า: “เรากลับมาแล้ว เราขออภัยโทษแล้ว
เราเป็นผู้อ่อนน้อมแล้ว
เราเป็นผู้กล่าวสรรเสริญต่อพระผู้อภิบาลของเราแล้ว”¹

สนับสนุนให้กล่าวบทอาอ์ขณะเดินทางกลับจากการเดินทาง
ทาง ตามที่ได้ถูกบันทึกไว้จากท่านนบี
คืออัลลอฮ์อะลยฮิสสลัม

ว่าเมื่อท่านเดินทางกลับจากการทำสงคราม การทำฮัจญ์
หรือการทำอุมเราะฮ์ ท่านจะกล่าวตักบีร (อัลลอฮ์อักบาร)
สามครั้งบนที่สูงทุกแห่ง จากนั้นท่านจะกล่าวว่า:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
آيُّونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ
«صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ» .

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว
ไม่มีภาคใด ๆ สำหรับพระองค์

อำนาจและการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์
พระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง เราคือผู้กลับมา
(จากเดินทาง) ผู้สำนึกผิด ผู้เคารพภักดี ผู้สujud
ผู้สรรเสริญพระผู้อภิบาลของเรา
อัลลอฮ์ทรงรักษาสัญญาของพระองค์

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (4116)

และทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์

และทรงปราบปรามกองทัพ (ฝ่ายศัตรู) เพียงลำพัง"¹.

สนับสนุนให้ผู้เดินทาง (กลับ) เมื่อมองเห็นเมืองของเขา
ให้กล่าวว่า:

«آيُونَ تَائِيُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»

«آيُونَ تَائِيُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»

ความว่า “เราคือผู้กลับมา (จากเดินทาง) ผู้สำนึกผิด
ผู้เคารพภักดี ผู้สujud ผู้สรรเสริญพระผู้อภิบาลของเรา”²

ให้กล่าวบทดุอาอ์นั้นซ้ำ ๆ จนกว่าจะถึงบ้านเกิดของเขา
ดังที่ท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม ได้กระทำไว้

ไม่ควรเข้าบ้านทันทีในเวลากลางคืน

หากเขาจากไปนานโดยไม่มีความจำเป็น

นอกจากมีการแจ้งให้ครอบครัวทราบก่อนล่วงหน้าว่าจะกลับ

ถึงเวลากลางคืน เพราะท่านนบี คือลลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม

ได้ห้ามไว้ รายงานจากท่านญาบิร เราะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า:

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا»

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม

ได้ห้ามมิให้ชายกลับถึงบ้านหาภรรยาของเขายามค่ำคืน

(โดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า)"³

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (1797) และมุสลิม (1342)

² รายงานโดย มุสลิม (715)

³ คำว่า อັชชะฮะดะฮ์ แปลว่า ผู้หญิงที่ผมของนางไม่ได้รับการขโมยน้ำมันหรือหริเป็นเวลานาน คำว่า อัลอิสติหฺดาต แปลว่า การใช้เหล็ก คำว่า อัลมุฆอยยะบะฮ์ หมายถึง ผู้หญิงที่สามีได้จากเธอไปด้วยการเดินทาง (จากหนังสือ อัตตะหฺรีรฺ ฟิ ชัรหฺ เศาะฮิหฺ มุสลิม โดย อัลอัศบานียฺ หน้า 292)

และจากวิหยาปัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้
คือสิ่งที่ถูกอธิบายไว้ในอะดิษอื่นว่า:

«حَتَّى تَمْتَسِطَ الشَّعْثَةَ، وَتَسْتَجِدَّ الْمَغِيْبَةَ»

"เพื่อนนางจะได้หวิมมของนาง¹ และขจัดขน (ที่ลับ) ของนาง"²
และในรายงานอื่น:

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَنَرَاتِهِمْ».

"ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม
ห้ามไม่ให้บุคคลเคาะประตูบ้านเพื่อเข้าหาครอบครัวของเขา
(หรือภรรยา) ในเวลากลางคืน (โดยไม่บอกกล่าวล่วงหน้า)
เพื่อจะสอดแนมพวกเขาหรือเพื่อสอดหาข้อผิดพลาดของพวกเขา"³.

ส่งเสริมสำหรับผู้ที่พักเดินทางกลับจากการเดินทางให้เข้า
มัสยิดที่ใกล้บ้านที่สุดก่อน

จากนั้นก็ทำการละหมาดสองร็อกอะฮ์ ดังที่ท่านนบี
คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ได้กระทำไว้

ส่งเสริมสำหรับเขาเมื่อกลับมาจากการเดินทาง
ก็ให้เขาสุภาพกับลูกๆ และเพื่อนบ้าน
และให้ทำดีกับพวกเขาเมื่อพวกเขาได้เข้าพบเขา

รายงานจาก อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า:
"เมื่อท่านนบี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม
เดินทางมาถึงมักกะฮ์ ท่านได้รับการต้อนรับจากเด็ก ๆ

¹ รายงานโดย อันนะซาอี (9099)

² รายงานโดย มุสลิม (715)

³ รายงานโดย มุสลิม (2428)

ที่เป็นลูกหลานจากตระกูลอับดุลมุญญอลิบ
และท่านได้อุ้มคนหนึ่งไว้ข้างหน้า และได้อุ้มอีกคนไว้ข้างหลัง
และท่านอับดุลลอฮ์ บิน ญะอ์ฟรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า:
"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تَلَقَّيَ بَنًا، قَالَ: فَتَلَقَّيَ بِي وَيَا أَحْسَنَ
أَوْ بِالْحُسَيْنِ، قَالَ: فَحَمَلْنَا أَحَدًا بَيْنَ يَدَيْهِ وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ".

“เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กลับจากการเดินทาง ท่านก็จะเจอกับพวกเรา
ท่านจะพบเจอกับฉัน และอะฮ์นหรือฮุเซน
และท่านก็จะอุ้มพวกเราคคนหนึ่งไว้ข้างหน้า
และอีกคนไว้ข้างหลัง จนกระทั่งเราได้เข้าสู่มะดีนะฮ์”¹

ส่งเสริมให้มีการเตรียมของขวัญไว้
เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในจิตใจ
และขจัดความเกลียดชังไปได้
และส่งเสริมให้รับของขวัญและส่งเสริมให้มีการตอบแทนกับข
องขวัญนั้น
และถือว่ามัจรูฮ์(ที่นำดำหนิ)ปฏิเสธของขวัญนั้นที่ไม่มีเหตุผลทางศาสนา และด้วยเหตุนี้ ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่่า:

«تَهَادُوا تَحَابُّوا».

"พวกเจ้าจงมอบของขวัญให้กันและกัน
แล้วพวกเจ้าจะรักกัน"²
และของขวัญถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างความรู้สึกผูก
พันในหมู่ชาวมุสลิมด้วยกัน

¹ รายงานโดย อัลบัยฮะกีเยในหนังสืออัศสุนัน อัลกุบรอ (11946).

² รายงานโดย อัฏฏือบรอไนเยในหนังสืออัลเอาศ็อด (97).

เมื่อผู้เดินทางได้กลับมาถึงบ้านเกิดแล้ว
ก็ส่งเสริมให้ทำการจับมือและกอดกัน
เพราะมีรายงานที่เป็นการกระทำของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท
านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังที่ท่านอนัส
เราะฎียัลลอฮุอันฮู ได้กล่าวไว้ว่า: "เมื่อพวกเขาพบกัน
พวกเขาก็จะจับมือกัน และเมื่อพวกเขากลับจากการเดินทาง
พวกเขาจะโอบกอดกัน"¹.

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติจงมีแด่ท่านน
บีของเรา มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

¹ รายงานโดย อัลบุคอรี (3116) และมุสลิม (100)

สารบัญ

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ	2
ประการที่หนึ่ง: มารยาทในการเดินทาง.....	2
ประการที่สอง: การชำระร่างกายให้สะอาดเวลาเดินทาง	15
ประการที่สาม: ข้อกำหนดต่างๆ สำหรับการย่อละหมาดในการเดินทาง	18
ประการที่สี่: มารยาทในการเดินทางกลับจากการประกอบพิธีฮัจญ์ อุมเราะฮ์ หรือกลับจากการเดินทาง	20